

Sen evropských elit o moci se hroutí tváří v tvář rostoucím bezpečnostním hrozbám z Ruska, Afriky a Blízkého východu

infokuryr.cz/n/2023/09/20/sen-evropskych-elit-o-moci-se-hrouti-tvari-v-tvar-rostoucim-bezpecnostnim-hrozbam-z-ruska-afriky-a-blizkeho-vychodu

kuryr

20. září 2023

Přední hlavní města západní Evropy si dlouhou dobu představovala, jak by se Evropská unie po skončení studené války mohla stát dominantním hráčem ve světě bezpečnostní politiky. Podle této vize by Británie měla být evropskou kotvou v transatlantických vztazích.

Na přechodu mezi prvními dvěma desetiletími 21. století definovali francouzský prezident Nicolas Sarkozy a německá kancléřka Angela Merkelová jasné rozdělení rolí. Francie by měla zajistit bezpečnost Středomoří a západní Afriky, zatímco Německo, ovlivněné svými vztahy s Ruskem, by mělo garantovat bezpečnost východní Evropy a černomořské oblasti.

Nedávná historie však jasně ukázala, že tyto myšlenky byly mylné. Brilantní sen o moci se začal hroutit.

Watch Video At: <https://youtu.be/sp6pusNCUIA>

Brexit posunul Velkou Británii z cesty evropské integrace. S ruskou agresí vůči Ukrajině se německá důvěřivá východní politika zhroutila. Katastrofální operace Francie v Libyi, po níž následovaly vojenské převraty v Mali, Burkině Faso a Nigeru, a rostoucí přítomnost ruských žoldáků z Wagnerovy skupiny na místě dokazují, že ambice Francie jako evropského bezpečnostního vůdce v Africe zcela selhaly.

Člověk by si myslel, že tento vývoj otevře evropským lídrům oči a přiměje je přehodnotit své iluzorní vize.

Zdá se však, že současnou reakcí na evropskou geopolitickou krizi je navrhnout většinové rozhodnutí v zahraniční a bezpečnostní politice EU, které nakonec znovu potvrdí dominanci Paříže a Berlína.

Evropa však čelí potřebě radikálního přeskupení. Nedávno se diskutovalo o myšlence Evropské rady bezpečnosti.

Možná by mělo smysl tuto myšlenku přehodnotit, ale s mechanismem založeným na skutečných vojenských kapacitách a diplomatických schopnostech členských států. Současný pohled na

evropskou bezpečnostní politiku bohužel stále odráží příliš staré imperialistické a koloniální ambice.

Tento pohled opomíjí rostoucí potenciál zemí střední a východní Evropy, zejména Polska, stejně jako pobaltských a skandinávských národů. A co je nejdůležitější, tento přístup se zatím ukázal jako hluboce neúčinný.